

PARTIZANSKA KNJIGA

Edicija
STIHija
knjiga 2

PARTIZANSKA KNJIGA

© Uroš Bojanović

© Partizanska knjiga, za ovo izdanje, 2017.

Urednici
Srđan Srđić
Vladimir Arsenić

UROŠ BOJANOVIĆ

SAM U VODI

Kikinda, 2017.

Tradicionalno

Dragani i Siniši

Tradicija nam je postalo
Da subotom navečer sjedimo u pušačkoj
zoni male kafane

Preko puta bolnice
I uz pivo i grickalice, krišom posmatramo
Koga to dovoze u hitnu

Zbog mnoštva ljudi na svijetu
Imamo priliku
Da budemo niko i ništa

Subotom
Da imam pištolj
Ubio bih se

Beograd

U Beogradu,
Za deset hiljada dinara,
Pravoslavni taksista je pristao
Da me vozi cijelu noć

Od Bulevara, pa najdalje
Bio sam stvarno jadan

Dva ratna druga

Na moje pitanje
Gdje se zamišlja za deset godina,
Prijatelj s Medicinskog fakulteta
Brzo je odgovorio:

*U vojnoj bolnici
Zamišljam kako uz slabo osvjetljenje
Amputiram tvoju
Ranjenu nogu*

Mnogo godina se poznajemo

Previše

Na terasi restorana
Budućnost je zazvučala
Previše utješno

Čas pisanja

Prije neko veče,
U jednoj od onih emisija
U kojima se nedostatak talenta
Nadomješćuje nedostatkom ideologije,
Jedna od gošći izusti
Da je najbolja poezija
Ona koja nastaje iz tuge

I zaista,
Odmah shvatih
Zašto od ova dva entiteta
Samo jedan
Ima dobre pjesnike
I da bi u sljedećoj prilici trebalo
Što više granata
Dovući na ovaj
Naš zasluženi

To bi, otprilike,
Bila pouka
Na ovom,
Literarnom nivou

Hronika

Dohvatili smo se ubrzo,
U bratskom Šangaju,
Da ližemo opijum
S kurvinih čistih leđa

Tako je sve ravno
I fantastične noći
Momci tupe dvadeset šest godina
Kako su teški

Ah
Zamalo da odbacim
Divnu kulturu
Glasnu djecu
Koja bi da pojedu grad

Ipak, ne znam

Poslije će biti dobro
U sredini smo svi isti
Jedino mi je žao što smo na početku
zamijenili uloge

Baš tako